

รธน. มาตรา ๒๖

พ.ร.บ. คู้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๑๘/๑

พระราชบัญญัติคู้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๑๘/๑ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้การเกษียณอายุเป็นการเลิกจ้างที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าชดเชย และเป็นหน้าที่ของนายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยไม่น้อยกว่าอัตราค่าชดเชยที่ลูกจ้างพึงมีสิทธิได้รับเช่นเดียวกับการเลิกจ้างในกรณีอื่น บทบัญญัติดังกล่าวมุ่งคู้มครองลูกจ้างที่ทำงานให้แก่นายจ้างมาเป็นเวลานานให้มีความมั่นคงในการทำงานและมีเงินไว้ใช้จ่ายเลี้ยงตนเองและครอบครัวหลังการเกษียณอายุ และเป็นหลักประกันความเป็นธรรมในการประกอบอาชีพของลูกจ้าง เมื่อชั่งน้ำหนักระหว่างประโยชน์ที่ลูกจ้างได้รับเทียบกับผลกระทบที่นายจ้างต้องรับภาระจ่ายค่าชดเชยแล้ว เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖

ย่อโดย นายเถกิงเกียรติ จันทร์พูล
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการพิเศษ

นายชัยธร หัตถกรรม
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๑๑

นางสาวไปรยา ทศนสกุล
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๔

นางสาวร่มปรางค์ สวมประคำ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคดี

ว่าที่เรือตรี ดิเรก สุขสว่าง
ผู้เชี่ยวชาญด้านคดี ตรวจ

นายสุทธิรักษ์ ทรงศิริไล
เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ